

РАДА НОВА РАДА

Тарифні умови підписки на 1918 рік.

кв	кв	кв	кв	кв	кв	кв	кв
3 міс.	6 міс.	9 міс.	12 міс.	12 міс.	12 міс.	12 міс.	12 міс.
—	—	—	—	—	30 р.	20 р.	10 р.

Передати прийняття тільки в 1-й числі кожного місяця. — За зміну адреси 50 коп. (при виході докоже прикладати стару адресу).
НА УВАГУ АВТОРАМ: статті не повертаються до друку редакція не повертає.
 Адреса редакції та контори:
У КИЇВІ, ІНСТИТУТСЬКА 22.

Телефон редакції 64—80. Почт. скринька № 373.

ГАЗЕТА ПОЛІТИЧНА, ЕКОНОМІЧНА Й ЛІТЕРАТУРНА.

Виходить щодня, окрім понеділків і днів після великих свят

Умови друкування оповістей.
 На 1 сторінці з карб. — коп. 10
 На 2 сторінці з карб. — коп. 20
 На 1 рядок в 1 шпальту когорта за кожний раз.
 Особам, що шукають драці на оголошеннях, що виходять в 2 рядки і менше, за 1 карб. за 1 ряд.

Контрота відірвана від 10—6 год дня

Ціна окремого № у Києві **45 в.**

В провінції і на поштоматках **45 в.**

№ 241

Середа, 25 (12) грудня 1918 року.

№ 241

Центральне Бюро Сіоністської Організації на Україні

з глибоким жалем сповіщає про довшасну смерть на громадській роботі незабутнього й безкраю дорогого товариша

Наума Соломоновича Сиркіна

Голови Ради Київської єврейської Общини, Члена центральної ради Всесвітньої Сіоністської Організації, Ц. К. Російської Сіоністської Організації, Центрального Бюро Сіоністської Організації на Україні, Члена єврейського Національного Зібрання на Україні, Члена Всеросійських Установчих Зборів, Члена Українських Установчих Зборів, Члена Української Центральної і Малої Ради, Члена Всеросійського єврейського З'їзду, Гласного Київської Міської Думи.

Повинув світ 24 с. м. в 9 годин у ранці.

Похорон відбудеться в середу 25 с. м. в 11 год. ранку. Винос тіла з квартири небіжчика (Костельна, 9).

Рада, Правління і слухачі Київського Комерційного Товариства Взаємного Кредиту з глибоким жалем сповіщають про тяжку втрату в особі вчершого 24 го цього грудня учредителя та члена Ради Товариства

Наума Соломоновича Сиркіна.

Другий Городський Театр.

Український Театр під орудою М. К. Садовського Олександрівська 12. Сьогодні 25 го грудня урочиста По над Дніпром драма карт. на 5 д. Карвистава для Селянської Спільноти пенка-Карго 26-го Віб. 27-го Вондарівна. Квитки прод. з 11—2 г. дня і з 5—9 г. веч. Початок о 6 год. веч.

ДЕРЖАВНИЙ НАРОДНИЙ ТЕАТР.

Троїцький Дім, Б. Васильївська вул. Сьогодні 25-го грудня урочиста Бондарівна, 26-го Чорноморці; 27-го Сто-тисч 2) Вечерні; 28-го Маргин Борула 29-го ранком 1) Зимовий Вечір, 2) На перші Гулі, у вечері Хазайі;

ДЕРЖАВНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР

Мерингівська 8. Сьогодні 25-го грудня урочиста Підпори громадянства, 26-го Мірандоліна. За адміністрація Держ. Драм. Театру Коваленко.

МОЛОДИЙ ТЕАТР

середа 25 „ ЕДИП ЦАРЬ.
четверг 26 „ КАНДИДА.

Прорізна № 19.

Початок о 6 годині вечора; Квитки продаються від 10—12 і од 4—7 год.

Загублено паспорта (безстрокового) на Амея Ілі Михайловича Костина. Прошу лічити недійсним. 1—01261—1

Губерніальна Управа прохає п. ч. радників (гласних) прибути на Збори Ради 28 грудня о 11 годині дня. 3—1468—1

ОГОЛОШЕННЯ.

Без платні віддається пісок з умовою негайного вивозу його з двору Експедиції Заготовок Державних Паперів (Бібіковський Бульвар № 27). 1—12364

Запрошуються на службу

завідувачі відділом народної освіти з вищою освітою і земсько-педагогічним стажем платня 7200 карбованців на рік. Прохання і curriculum vitae адресувати: Брацлав на Поділля, Повітовий Земський Управі. 2—1461—1

Офіційний відділ

Головний отаман українського республіканського війська приймає від 12 до 2 год. дня.

Підписав начальник канцелярії головного отамана сотник Бутенко.

Наказ

українським республіканським військам. Ч. 225.

22 грудня 1918 року. Всім командирам українських республіканських військ.

Наказу не пізніше 29 грудня п. р. доставити в генеральний штаб (Київ, Гангова ч. 11) в таємних пакетах з кур'єрами відомості про склад частин, а саме: 1) кількість по списку, 2) кількість на справжніх козаків і старшин, 3) озброєних і не озброєних, 4) кількість кулеметів, рушниць і гармат, 5) місце розташування частин, 6) місця штабів і 7) прізвища командирів частин.

Всі частини, котрі не доставлять зазначених відомостей, будуть виключені зі складу української армії і таким не буде відпускатися утримання.

За начальника генерального штабу військовий старшина Тютюнник.

Наказ

війську Української Народної Республіки. Ставка, грудня 12 дня 1918 року, ч. 36.

Для збереження й розумного розподілення майна серед війська Української Народної Республіки, наказує: перше—вимагати для частин лише те, без чого абсолютно не можливо обійтись, друге—за продаж військового майна, яке добра народного,

старшин та козаків передавати військово-польовому суду, третє—покупників забраного майна притягати до суду нарівно з продавцями і всіх, хто так чи інакше знатиме про продаж й не заявить військової владі, притягати до суду на однакових згаданими підставах. п'яте—наказ цей передавати телеграфно та по телефону всім військово-польовим і установам і широко оповістити населення, негайно перевести до життя.

Підписав головний отаман Петлюра і начальник штабу головної команди отаман Осещий.

Головний начальник постачання військ Української Народної Республіки полковник Литвинів.

Наказ

коменданта м. Києва і фортеці. № 12.

24 грудня 1918 р. 3 днем 25 цього грудня виїзд з м. Києва дозволяється по перепусткам коменданта м. Києва.

Одержати перепустку на виїзд з Києва можуть тільки ті особи, котрі пред'являть посвідчення, що з боку начальника столичної міліції ніяких перепон для їхнього виїзду не зустрічається.

Комендант м. Києва і фортеці військовий старшина Чеховський.

До евакуації німців.

Телеграма № 186, 21 грудня 1918 р. Отаману Балбачану, полковникові Осіако, отаману Грекову, отаману Осминовичу-Павленкові, кожорам I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII.

Всім комендантам станцій і заліз-

„НОВА РАДА“

Щоденна політична, економічна і літературна газета. **Приймається передплата на рік 1919-й**

Ціна на 3 місяці **30 карб.**, 2 м. **20 карб.**, 1 м. **10 карб.**
 в дрібнім продажу **45 коп.** за примірник.

В 1918 році в „НОВІЙ РАДІ“ писали такі особи:

К. Авищенко, В. Андрієвський, Федір Блязник, Микола Везонів (Архипенко Никол), Кристофор Варавський, Степан Вабак, д-р Мирон Кордуба, С. Волох, Ан. Василько, Павло Возкушевський, Ст. Васильченко, Петро Волошенко, Степан Гаєвський, Євген Гайдайер, д-р Галія, Ілля Галаган, Марія Грінченко, Терентій Галагура, Андрій Горленко, Георгій Гасенко, Петро Гаєво, Андрій Голово, Дмитро Дорошенко, Володимир Дурдубовський, д-р Дмитро Довго, Сергій Дусанський, Карно Дмитрієв, Федір Дудко, Олександр Дерожевич, Петро Дідуков, Василь Дога, Сергій Сфремов, Леонід Желубов, Андрій Жук, Павло Зайцев, Марія Ішуніна, Михайло Івченко, В. Іваненко, Н. Іванна, Олександр Кузьмичевський, Михайло Корчинський, Василь Королів, Олександр Кандіба, В. Костельний, Федір Касиль, Микола Крушинський, п. о. Крамаренко, Федір Колоніус, Іван Капустянський, Микола Ковалевський, Макар Кущир, Кох А., Петро Коломійченко, Микола Крупський, Д. Кущиріж, І. Кошовал, Володимир Леонтович, Костянтин Лоський, академик Овст Лавицький, Платон Лявченко, Ростислав Лашенко, д-р Д. Левицький, Микола Литвицький, Ганна Ломачинська, Павло Мажович, проф. Кость Мадієвич, Юлій Мелезевський, Дмитро Маркович, акад. Олександр Мурашко, Михайло Могиланський, Олександр Мизюк, Федір Магущевський, Йосип Маєвський, Андрій Ніковський, Володимир Науменко, проф. Іван Огієнко, Дмитро Одрна, Іван Опіжков, О. Олександрович, Олександр Прокопович, Олександр Пилькович, Виктор Писачевський, С. Панасенко Іван Приходько, Прокіп Понятево, Промисловець Причеп, Євген Перфецький, Методія Павловський, Софія Русова, Василь Різниченко, Ромул, Р. Рєдильський, Н. Сиркін, Федір Слюсаренко, Микола Стадник, Григорій Саливон, Володимир Стратівський, Ольга Свігна, Людмила Старичка-Черняківська, Штефан Стебницький, П. Смуток, Олександр Скоропис, Олександр Салковський, Іван Селіцький, Яків Савченко, Іван Сайжний, Євген Соколов, Гр. Стрілець, Євгенія, Микола Сливко, Юр. Стрижаський, Василь Суліма, Володимир Самійленко (В. Сивенський), В. Старий, Гр. Тисаченко, Павло Тичина, Михайло Тимофій, акад. М. Туган-Варавський, Сергій Тележинський, Павло Темченко, п. о. Тарнавський, Володимир Ульяницький, В. Флоринський, Олександр Хотовицький, Ів. Харченко, О. Хоменко, проф. І. Фемелюк-Чопівський, Євген Чкаленко, С. Чалий, Сергій Шелухин, проф. К. Шароцький, Сергій Шемет, Олександр Шульгин, Грн. Шиялов, Леонід Юркович, С. Яковлів, М. Якименко, А. Ярилович.

Адреса редакції і контори: У Києві, Інститутська, 22.
 Редактор і видавець **Андрій Ніковський.**
 Редакційна колегія: **Сергій Сфремов, Андрій Ніковський, Павло Тичина.**
 Директор контори **Н. Панченко.**

„Нова Рада“

2-е видання на російській мові

щоденна газета
 Поодиноке число **45 коп.**
 Редактор-Видавець **А. Ніковський.**

ОПОВІСТНА.
 Дирекція Товариства „Час“ у Києві запрошує співників Товариства на 29 грудня п. р. о 12 годині дня на Загальні Збори для розгляду і утвердження порядку передачі підприємств Т-ва „Час“ у Київському Т-ву „Час“ у Києві. Збори відбуваються в помешканні Т-ва „Час“ у Київському Володимирська, 42. 3—1471—1

Кривда-Соколенко живий здоровий комісарусе в Остерщині. Привіт рідним приятелям, змайомим Петро Кривда Соколенко. 1—01263

Оголошення.
 Документи, видані Міністерством Шляхів; Експедицією Заготовок Державних Паперів, на ім'я доглядача ЧМІВЕСЬКОГО, за для доставки ним двох вагонів під №№ 582714 і 93941, паперу Експедиції, рахувати недійсними через те, що їх згублено. 3—1469—1

Сьогодні ПЕРЕГОНИ поч. о 11 год. 30 хв. дня.

ничий вузів. Всім губернаторам і мейсторам комендантам.

Згідно з умовою між вищим німецьким командуванням і великою солдатською радою і нами від 11-го грудня цього року німці зобов'язалися тримати нейтралітет у нашій боротьбі з гетьманцями і поводитися піком чомно з населенням, а ми з свого боку не перешкадали від'їзду німців додому, а навпаки, допомагали їм у цій справі. Тому головний отаман наказав: допомагати як найшвидшому від'їзду німецьких ешелонів на батьківщину, не чинити їм у цьому ніяких перешкод і безумовно не обеззброювати їх. Коли ж з'явилися місцеве порушення нейтралітету німецькими військами, то входить з рішучими вимогами до німецьких солдатських рад і до начальства, аби такі непокорозуміння зараз же були ліквідовані мирним шляхом.

За начальника генерального штабу військовий старшина Ютюнюк.

Тимчасовий штаб охорони м. Київа

при київській демократичній думі, виконував свої завдання по підтриманню ладу в місті Київі в переходний час, тепер з огляду на відбудову ладу, певних організацій і засоби охорони міста, уважаючи свою діяльність скінченою, припинив її з 23 грудня цього року.

Про це повідомляється до загального відома.

Начальник охорони Ів. Герман.

Начальник штабу охорони ген. шт. військовий старшина Пораділов.

Київ, 25 грудня 1918 р.

Буржуазія на Україні. Ми добре розуміємо, що теперішній напрям політики на Україні не може подобатися українській буржуазії, котра не тільки соціально чужа народів, але не приймає й наших національних ідеалів.

Але цього факта, що тільки широкі народні маси, без усякої допомоги і спочуття буржуазії зробили останню революцію і знищили реакцію, цього факта нічим і ніяк не можна заперечити, отже з ним доводиться миритися, бо всякі спроби знищити його приведуть до становища Свєтської Росії. Не тільки буржуазія, але й трудова інтелігенція хоче од аче спокійного і державного курсу на Україні, проте трудова інтелігенція, не поділяючи крайностей теперішніх подій і напрямку, іде на співробітництво ради ладу і спокою, ради єдності національного фронту. Коли ж буржуазія вважає, що для неї ніяк неприемлемі грядучі соціальні реформи, які їй можуть здатися соціальною революцією, то вона все-таки може заграйти свою позитивну роль в державнім будівництві України. Пріпустім, що буржуазія має рацію, кажучи, що демократія зруйнує промисловість і продуктивні сили держави, не вмючи новодитись з крихким апаратом молоді промисловості і господарства, нехай це буде правда, але чи можна цьому спряти, чи можна це допустити? Адже озброєна культурою, досвідом і знанням середня і велика буржуазія може во ім'я державности допомогти розв'язанню соціального кризису і зберегти промисловість для держави і в значній мірі для себе. Націоналізація і соціалізація ще не заводяться на Україні, і логічно вони будуть заведені, коли настане погроза руйни державного господарства од саботажу буржуазії та недотепности демократії. Треба нарешті кинути ту методу, яка не вдалася російським буржуазно-бюрократам: кругам: російська буржуазія втікла з Великої Росії і почала возити з собою в нові держави реакцію політичну і соціальну, що їй ніде не вдається. Демократизація—єсть залізний закон сучасности, і замість того, щоб їй опиратися, треба їй для спільного інтересу допомогти.

Українського народу, не вірають в можливість утворення сталої української державности та зневажливо ставляться до розвитку української культури. Очевидно, що національно державні інтереси польського та руського народів, не вважаючи на спільність походження та єдність справи їх з народом українським, ніколи не спинять їх перед самим тяжким насильством над українським народом, коли б то було на користь Польщі чи Росії. Панування поляків на Правобережній Україні, а особливо в Галичині, зводилось до самої жорстокої експлоатації українського народу панонами поміщиками та пещастими торгово-промисловими буржуазією, і на основі панування цього Польща претендує на деякі українські землі, не визнає того принципу самовизначення для Галичини та Холмщини, на основі якого домагається приєднання Познані до Польщі і т. д. В результаті на полях Галичини, а особливо коло Львова знову летять кров, які то бувало за останні чотири роки, і між Україною та Польщею може прийти до самих серйозних військових подій. Очевидно, що між поляками та українцями ще не можна розв'язати спірні питання шляхом порозуміння, а як то завжди бувало на протязі XVII—XVIII в. в. тільки шабля козацька може вирішити та залагодити ту чи іншу справу. Звичайно, що Польща нині в порівнанні з Росією не є та сила, якої Україна мала б боятися, а через це й претенсії Польщі на українські землі порівнюють невеликі. Але вже нині намічається польсько-російський альянс, метою якого буде поділ України Білорусі та Литви між цими двома „нашими слов'янськими приятелями“. Прикриваючись гаслом боротьби з большевизмом обидві сторони чужими руками хотіли би заробити на інтервенції Антанти на Україні. Не даремно ж за останній час російські офіцери добровольці так охоче вписуються в польські легіони та отряди і навпаки. Такі ж самі претенсії заявляють і росіяне але в значно ширшому масштабі на решту українських земель, основуючи своє домагання на тому, що на протязі останніх віків московська царі, російська буржуазія та значній мірі взагалі всі росіяне, як буржуазія, так і демократія силою багнетів та в'язниць привнегли український народ, отруували його душу і визискували

що року сотні мільонів карбованців з нашого краю собі на користь. Всі ми знаємо, що немає ні одної російської партії, яка прихильно поставилася би до незалежности України.

Ми всі знаємо, як минулого року „огнем і мечем“ совієтська влада преднувала Україну до Російської Свєтської Республіки, буквально пограбувавши нашу Республіку, забравши гроші в банках (більше 500 мільонів), вигнали тисячі вагонів та вивозачи мільони пудів хліба, вугля, цукру і т. х.

Те саме робилося правими большевизмами на протязі гетьманського урядовання. Україна примушена була утримувати на свої кошти російські армії добровольці, постачати їм військове майно та давати прибуток російським „фаховцям“. Сотні мільонів, а можливо і мільярди українських грошей пішли на допомогу реставраторам колишньої Росії.

Тепер російська демократія домагається, щоб Україна кров'ю своїх синів та своїми матеріальними засобами допомогала їм відродити Російську Федеративну Республіку.

Для поляка та рояна Україна завжди була тільки об'єктом експлоатації, через це вони так вороже ставляться до спроби українського народу припинити цю грабівницьку політику московсько-польського імперіялізму, і незабаром між ними може прийти до згоди, щоб спільними силами ще раз зруйнувати українську державність.

А нині так складаються обставини, що Україна не має в Європі приятелів та друзів поміж народами, і нікому підтримати боротьбу українського народу за свою державність, як що не лічити єврейського народу на території самої України та демократії далекої Північної Америки.

Завданням нашої дипломатії та уряду і повинно бути розірвати те коло ізоляції, в якому ми знаходимось нині. Спільність економічно-політичних інтересів України в деяких державах очевидна, необхідно тільки від слів перейти до діла, і тоді Україна матиме собі спільників, як в центральній Європі, так і на заході, як поміж нейтральними державами, так і тими, що брали активну участь у світовій війні. Не треба забувати, що Антанта не є постійна спілка і не зв'язана в будучині залізними ланцюгами ніяких війн. Тоді і та небезпека, яка насувається на Україну не матиме тих наслідків, які можна передбачати від покійного польського імперіялізму. М. Кушнір.

Хоч це був мирний час, час відпочинку після боїв кривавих, але праця в кадрах і в школі кипіла, дисципліна і порядок у всіх сферах чакстивах урядовання зразкові. Во як без війська немає держави, так без карности немає війська,—кажуть вони. Однак дезертаства в сіцевих рядах не видно, навпаки,—все більше і більше нових товаришів прибуває з сільської й інтелігентної людности.

Надзвичайно цікаві і характерні своєю оригінальною творчістю видання [літератури стрілецької] Я в перший раз у житті мала змогу познайомитись з літературами і з їх колективними літературними збірниками. Збірники оповідають: „Червоная калина“—девіз стрілецька і „Кривавим шляхом укр. сіцевих стрілецьків“—містять у собі твори повні літературної вартости і глибокого трагізму обік веселих жартів і юмору.

Видатною рисою майже всієї української сіцевої громади, поруч з її високою культурністю—це людяність і ніжність почування. Хто б міг думати, слухаючи її нові юнацького запалу мрії, що ці люди загартовані в боях, що свій шлях від Карпатів, аж до Дніпра поклали чужою і своєю кров'ю?..

Одяг людність і готовність йти на поміч усякому, хто її потребує, зробила їх щирими друзями серед усіх верств громадянства, а якими вони стикались. „Вороги на позиції“, а тут ми всі люди—українці, росіяни, поляки, чи жиди... Тим-то познайомившись зо всіма колами місцевого суспільства, де тільки могли, проводили українську ідею, а закликаючи своїй інтелігентности, своїй артистичній ваді, з'єднали собі масу прихильників серед мушкетерів, не кажучи вже про жінок... Загула вулиця, де проходило військо стрілецьке... Ожгли стени від забутих згуків стародавньої пісні, зашуміли прапори і воскресла, ожгла слава козака. І не одне зізнання, не одна щира дума, не одна жіноча сльозка пішла слідом за ними...

Ожив і залізлив наш хутір духовною радістю після довгих років са-

мотности і забуття. Могла письменника, своїми і чужими здавна покинута і забута, зробилась другою Меккою для культиуних визначців і поклонників його таланту. Родина письменника, що в цьому степовому закутку проживала самотньо, здалека від людей і світа, зробилась центром уваги й цікаввання всіх гуртів сіцевих. Чуття про можливість і хутір розійшлись поміж усім військом і мало не всі представники культурної Галичини за свій обов'язок мала побувати на могилі і на хуторі. Вперше від смерті Тобілевича, прийшов на цю могилу такий великий гурт молоді... Уперше поміж нами над могилою згук народної гимну... Во через усякі причини ім'я письменника в Галичині дажемо більш відоме і шановане, ніж у нас на Україні—там діти з молодом матері ту пошану і любов до серця приймають, а школа і життя те почуття те більш інкохують і усталюють... Тим-то ім'я Тобілевича стоїть там поруч інших славних, якими має право пишатися культурна громада...

Після смерті отамана сцени, що був свій артистичний гурт до культурної праці за признание прав свого народу,—тут у цій хаті, за столом цим уперше сіли отамани справжнього українського війська, що вели свої кадри на оборону тих-же прав, і прямували до тієї-ж мети...

Вони, ці вірні слуги свого народу, що для рідного краю повинували свої селі і родини гнізда, вони відпочивали тут, у цій хаті, вони відпочивали тут і після тяжких бур і терпестости свого шляху... Не даремно розцвілились палочкові аледи, рукою Івана Тобілевича саджені... не даром виростає садок, угору відімалась тополя, ціляк квітки і ставок сточував вісок кучерявих верб... вони дали хоч часовий захист від світової завержок ораам карпатським, що боронили народ свій від сов, кривів і шугів...

Багато прекрасних слів говорилось під низенькою стелею хуторського дому, багате чудових пісень почув-

Польсько-російський імперіалізм.

Минулого року сповнилось вже 250 років (1667—1917) з того часу, як в Андрєєві між Московським царством та Польською Речцою Посполитою було підписано ганебну умову, по якій два слов'янські народи зробили поділ України, зруйнували українську державність та наклали ярмо тяжкої неволи на український народ. Нині Українська Народня Республіка, закінчивши особливу умову про з'єднання з Західною Українською Народньою Республікою, знову поставила себе під удар польсько-московського імперіялізму.

Польське і руське громадянство та політичні кола, як праві, так само і ліві, ще й досі безперечно не визнають не тільки української державности, а навіть під сумнів ставлять існування українського народу, як самостійної нації. За винятком невеликих громадьких груп, поляки і руські вороже ставляться до відродження на шкяду народів. Між иншим взяли були під урядову опіку стрілецьтва усіх парові мліни в околиці, в яких експлоататори наживались і безконтрольно грабували народ. Була унормована плата за мелію і встановлений одноступенний відокп з кожного пуда зерна для родзачі бідним удовам і наїмакам. Народів дуже це внодобало і всі без протесту віддавали свою лепту.

Доступність і відсутність гордості зробили швидко отаманів війська такими популярними серед селянства, що до них поступали люди за порадою в усіх своїх бідах і пригодах життєвих. Так народ, зоставлений сам собі у темряві, раділий, коли йому хто хоче допомогти... Хату, де жив отаман Гр. Кос, що неділі зрання обступали селяне різного віку і з усякими важними справами, в яких прохали поради й суда... Смішині між иншими бували справи, які теж треба було залагодити і про які сміючись оповідали люди:

„Молодиця закохалася з стрільцем і не хоче жати з чоловіком, а він морочить голову отаманові: „Помирить нас з жіночком...“ То той засміявся, та й побалакав з нею, дав їй обом по чарці рому і сам випив, звелів їй поцілуватись та йти додому... А стрілець, щоб чужих жінок не зводив з розуму, та з праведного путя, посадив на ступні до арешту, і за кару звелів вивчати десяток найтрудніших пунктів стрілецького уставу... Чи цей присуд правий і скорий був признаний усіма сторонами, і як надовго—невідома... Але громадська совість була заспокоєна і діло кічилось миром. Тому недібною єдиною і судів на волонїй шкурі не списати, бо наш народ любить судитись і мириться і часто прощає на суді й запеклого свого ворога. Треба тільки змієт щиро вийти в душу кожній людині і змієт промовити до неї не лукавим словом. Бевперечно ця знайомість душі простого народу в вищій мірі присутня проводирям українського стрілецьтва, бо без цього не могли б вони вести за собою тисячі молодих сельських юнаків, що покинули все й пішли за ними.

Н. С. Сиркин.

(Некрол).

Вчора помер од крупозного запалення легенів Наум Соломонвич Сиркин, член Всерос. Установчих Зборів, член Української Установчої Ради, голова комітету партії сіонистів, голова київської єврейської громади, член б. Центральної Ради і Малої Ради, гласний київської думи, відомий журналіст і автор книжок по єврейському питанню.

Небачили був одним з найбільш популярних і видатних діячів єврейського народу на Україні, мав виключний авторитет і пошану серед своїх земляків, працював дуже багато і дуже успішно.

Н. С. Сиркин був добрим другом українського народу, здавна виступавши в оборону українського руху в газетах і журналах, як російських так і єврейських. Небачили був співробітником „Нової Ради“ і автором книжок про українську революцію і Центральну Раду. Твердо стоячи на позиції єднання двох народів, єврейського і українського, Н. С. Сиркин завжди провадив відповідну політику, допомагаючи українцям в скрутні для них моменти тверезим політичним контактом, правдивою інформацією Антанти про Україну то що. В останні часи Н. С. Сиркин, ілучі послідовно за своїми переконаннями, вивчив українську мову, говорив по-українсьому і готував статтю для „Нової Ради“ на українській мові.

Редакція вистовлює свій щирий і глибокий жаль єврейським організаціям, які втерили свого видатного проводиря і широго працівника.

На позачорашньому своєму засіданню Директорія затвердила такий склад кабінету:

Кабінет міністрів.

Голова ради міністрів і міністр закордонних справ—Чеховський (с.д.).

Внутрішніх справ—Мицюк (с.р.).

Військовий—Греків (безпарт.).

Тимчасовий в.в. обов'язки військового міністра—Осецький (с.сам.).

Юстиції—Слабченко (с.д.).

Освітні—Огієнко (с.р.).

Харчування—Марнос (с.д.).

Торгу й промисловости—Остапченко (с.р.).

Фінансів—Супрун (с.д.).

Хліборобства—Шаповал (с.р.).

Мистецтва—Антонович (с.д.).

лі ми тут знову, багато незабутих мрій про долю майбутню України пронеслось по простору широкого степу.

І все минуло, як сон, і розвіялось суворого дійснось...

За чотири місяці пробування сіцевиків на Україні, ми всі бачили не буденних людей, а якихось казкових лицарів, що за для високої ідеї жаття кладуть у жертву. Ми бачили всі можливі заходи, щоб збудити народ з вікового, кам'яного сну, щоб затляти в ньому вогник самосвідомости, національного і людського почуття. Школа, бесіди, відчуття, театрльні вистави,—все було енергично і уміло проведене в життя покінутого інтелігентією й забутого нашого селянства. І коли б не сила всяких супротивних течій, цей закуток степовий, за рідка, зробився б культурним осередком України, справжньою Запорізькою Січчю, в дословнім і духовнім розумінні цього слова.

Засумувало стрілецьтво, покидаючи Україну... Засумували старшини і весь народ. Пережились тяжкі хвилини прощання. Події останніх проведів не можна без сліз згадувати... Провожали їх селяне з усіх сел: верхами і пішки. Отаманів війська, якого селяне так любляли, зроблено справжню овацію—уточистий похід з кількох сот верхових, які з своєї власної волі виїхали прощатись з отаманом і під згук боевого маршу провадили весь поїзд до залізнички... Ще раз гукнула ім стрілецька молоді на прощання: „Ще не вмерла Україна“ і „Червоная калина“—девіз козацький почувалось промови, сльози, все заглушав боевий марш: „Слава, слава, отамане“ і гудки паровозів—все заливало в один великий сільний гомін і один по одному почали довгою стрічкою відходити військові поїзди. А коли вже затихли останні згук пісні і останній поїзд замалачів відїїла стрічкою сірого диму, то зробилося так пусто і сумно навколо, як тоді коли на-вік мінає щастя...

Соф'я Тобілевич.

Рідні гості.

(Київці).

Селяне з великою охотою перебували на всіх стрілецьких виставах. Од народу годі не було де впасти, а тиша така впротяз усіх дій, немаче в церкві.

Комедія Франка—„Учитель“, величезне зробила вражіння на сільського слухача. „Сватання“ і „Пошились у дурні“—загальний сміх, а „Невольник“—урочистий настрій, а в кіпці сльози радості. Не так ще погано з людською душею, коли вона така чула і вражлива на красу і людське страждання!

До речі сказати треба, як театр зближає й єдне людей. Тут, на цих виставах, усі—і пани і прості селяне—були немаче знайомі і рівні. І не почувалось поміж ними двома класами ніякої вороженції... А це ж діється в часи, повні взаємної зневажливости, непорозуміння й обоєличних кривд...

Всесобімаючий дух людськости, рівности і широго братерства, справив це чудо. Хоч як розбещено людей по селлах останніми подіями, але дух ладу, законности заведений у стрілецькі, та щирі й справедливі до усіх відносини, замішували народів. Сваволі затишай, законність не було, а старі гріхи остались нерозсідованими ще й досі... Та й навряд чи коли діждуться своїх безсторонніх суддів...

На мене вже почались скарги і доноси,—казав мені один з отаманів стрілецьтва, бувший педагог галицьких шкіл,—що я завжди слабкий для тутешнього селянства... Та на мою думку, в такі виключні часи повинні бути виняткові відносини, бо ніякого злом не навчаш, а ще більше роздратуєш. Та й кожне зло не на одиницю лиш, а на все суспільство надати повинно, і отак мушу тут лазирувати поміж принципом і одвідальностю перед вищими сферами за своє тут поведіння. А на ділі бачу, що я не помиляюсь...

Народного здоров'я—Матющенко (с.-д.).
 Державний контроль — Симонов (с.-с.).
 Морський-Віліньський (с.-сам.).
 Доріг—Свядеренко (с.-р.).
 Тимчас. в.об. міністра доріг—Кожару.
 Праці—Мартинюк (р. с.-д.).
 Почт і телеграфів—Косенко (с.-р.).
 Державний секретарь — Гордієвський (с.-р.).
 Тимчасово до приїзда Гордієвського обов'язки державного секретаря виконуватиме Абрамович (с.-д.).
 З національних міністерств буде покликані тільки єврейське.
 М во віросповідань буде скасовано, а замість нього засновується головне управління культа при м-ві освіти. Головноуправляючим призначено д-ра Липу (с.-сам.) з рідним по справах його відомства польським.

До п.п. губерніяльних комісарів і отаманів міст.

За часи гетьманства, по місцевих установах міністерства внутрішніх справ, при урядованню, часто нехтувалася державна українська мова, або живалася неможлива макаронічна мова, що складалася з безграмотно переказаних за допомогою словників, російських слів та перекручених слів українських.
 При уряді Української Народної Республіки подібне відношення до державної української мови не може бути допущене. Всі папери, що мають, надалі, висилатися з місцевих установ міністерства (телеграми, телефонограми, відомости, кошториси, справи і так інше) і взагалі, все діловодство повинно провадитись на дійсно українській мові; на українській же мові мають бути зроблені на всіх мешканцях і службах, належних до установ міністерства, всі таблиці, написи, а коли потрібно, то і на речах і так інше.
 При офіційних зносинах з публікою урядовці мають вживати державної мови і, тільки в разі, коли дотична особа заявляє, що вона не розуміє яких небудь виразів державної мови—урядовці мають за обов'язок давати пояснення на мові однаково зрозумілій і заінтересованій особі і урядовцям.
 Сповідання про вищезазначене п.п. губерніяльних комісарів і отаманів міст, прохаю їх, аби вони своєю чергою негайно оповістили урядовців залежних від них установ і зробили рішучі відповідні заходи до дійсного виконання цього розпорядження.
 Коли б при переведенню в життя цього розпорядження виникли б які-небудь труднощі, чи непорозуміння, прохаю негайно мені про це довести.
 Підписав: керуючий міністерством внутрішніх справ Абрамович.
 Ствердив: урядовець Особливих доручень V класу С. О. Михайлов.

В Міністерствах.

В департаменті місцевого самоврядування.
 В порядку спільності розробляється низка законопроектів про скасування всіх виданих колишнім правительством законів і розпоряджень. Повідомляють, що між іншим, буде скасовано всі розпорядження колишнього правління по місцевому самоврядуванню, що обмежують його владу і компетенцію, а в тому числі закон про вибори, закон про тимчасові правління спеціальних комісій по завідуванню справами самоврядувань і т. п. Цими днями Директорія затвердить ці законопроекти і вони увійдуть в законну силу.
Наказ міністра земельних справ.
 Виконуючий обов'язки міністра земельних справ видав наказ по народному міністерству земельних справ, в якому, вважаючи необхідним звільнити з посади всіх, хто вороже ставиться до української національної справи і до справи переведення земельної реформи, наказує: всіх служачих, як у центральних, так і в місцевих установах народного міністерства земельних справ, призначених за часів гетьманщини, вважати на тих посадах, які вони займають, виконуючими обов'язки, а всім директорам департаментів, керуючим окремими відділами, науковими закладами і місцевими установами міністерства земельних справ пропонує негайно подати списки виконуючих обов'язки на розгляд і затвердження на посадах

Тимчасова комісія медична

по шлюбозлучних справах п. комісаром м-ва нар. зд. затверджена при відділі судової медицини і медичної експертизи в такому складі: голова комісії проф. Тарануха, член

пн II нач. від., його поміш., і факхов. та 2 лікарі для доруч., які є при відділі. За консультантів можуть запрошуватись головою факховці по акушерству, гінекології та психіатрії; діла комісії розв'язуються більшістю голосів. Комісія буде давати висновки по шлюбозлучних справах, поки не буде засновано законодавчим чином судово-медичної ради.
Наказ
 комісара міністерства торгів і промисловости Української Народної Республіки
 21 грудня 1918 року.
 ч. 5.
 Міністерство торгів і промисловости пропонує всім бувшим співробітникам народного міністерства торгів і промисловости, які служили за часів Центральної Ради і потім були усунені з посади гетьманською владою, бажачим працювати в міністерстві на користь Української Народної Республіки, зробити про це заяву.
 Комісар міністерства торгів і промисловости І. Чопівський,

Привітання Директорії.

Директорія Української Народної Республіки одержала між іншими такі привітальні телеграми:
 "Тимчасове бюро українського головного комітету „Бунд“ вітає в особі Директорії повстання революційного українського селянства В еднанні з революційним пролетаріатом під керівництвом Директорії скинуто гетьмансько-панську буржуазно-реакційну владу. Там нанесено серйозний удар міжнародній імперіалістичній реакції в боротьбі проти російської і німецької революцій. Тільки влада, яка спирається на соціалістичний пролетаріат та революційне селянство, може задовольнити соціальні та національні інтереси працюючих класів Української Народної Республіки.
 Тимчасове бюро головного українського комітету „Бунд“.

ХРОНІКА.

Америка й Англія визнають самостійність України. Галицька газ. „Укр. Голос“ № 23 подає телеграму з 17 грудня, в якій Америка і Англія визнають самостійність України й Фінляндії.
 Україна й Галичина. Цими днями Директорія має опублікувати докладний акт прилучення Галичини до України.
 Українсько-польські відносини. Незабаром Директорія пошле польському уряду ноту протеста проти втручання поляків у внутрішні справи України і проти намірів польщі анексувати Галичину.
 Місія в союзні держави. Директорія постановила негайно послати надзвичайну дипломатичну місію в Париж. На чолі місії стоїть б. міністр почт і телеграфів при центральній Раді—Сидоренко.
 Такі ж місії буде послано також до Лондону й Вашингтону.
 Представником Української Республіки в Італії призначено д-ра Стаховського, котрий незабаром з місією вийде до Риму.
 Звзаємодія з Доном. На вчорашньому засіданні Директорія обговорювала справу з взаємодіяваннями між Україною та Доном. Директорія має відомости, що донська та добровольцька армії чинять насильства й арешти серед донських робітників. Директорія доручила міністру закордонних справ негайно виробити і послати донському уряду ноту протеста.
 Крім того Директорія постановила дати допомогу донським професійним силам в їх боротьбі з реакцією на Дону.
 В цій справі Директорія виробляє також відозву до робітників.
 Боротьба з спекуляцією. В справі боротьби з спекуляцією Директорія постановила вжити найрішучіших заходів проти спекуляції речами першої необхідності і з цією метою утворити спеціальний комітет боротьби з спекуляцією з представників міністерств внутрішніх справ, юстиції, харчування і торгів та промисловости.
 Верхівний догляд за комісією доручено члену Директорії Ф. Швецю.
 Земельна справа. На одному з останніх засідань Директорія обговорювала справу про те щоб негайно розпочати працю по переведенню аграрної реформи. Після обговорення Директорія постановила з метою найшкорошого задоволення вимог трудового люду України доручити міністру хліборобства утворити комітет, котрий повинен негайно приступити до підрахунку земель по селах, волостях, повітах та губерніях, зробити підра-

хунок церковних, панських та ин. земель. Списки ці повинні бути затверджені сільськими сходами і передані у волості. Волості передадуть повітам, а повіти в губернії.
 Разом з цим ці комісії повинні перевести окремий перепис людности. Всі ці праці будуть сконцентровані в міністерстві хліборобства.
 Контроль над продукцією. По постанові Директорії міністру праці наказано зробити перепис усіх фабрик і заводів на Україні з метою введення контролю над продукцією.
 Канцелярія головного отамана. Нас просять повідомити, що канцелярія головного отамана міститься на Микольській улиці № 11. Всі папери на ім'я головного отамана повинні бути переслані до його канцелярії.
 Закриття газети „Свободна Мисль“. З наказу вищої влади закрито російську газету „Свободна Мисль“, що виходила по понеділках та в дні після свят.
 Газету закрито за фельетон В. Фішка „О сидоровій козі“, уміщений в № 15 „С. М.“ за 23 грудня.
 Кочубей і Іскра. Позавчора на дам'ятині Кочубею й Іскрі, на розі Микольської й Московської улиць одягнено дерев'яний футляр.
 Футляром закрито тільки фігури Кочубея й Іскри. Постамент і написи на ньому лишилися відкритими.
 Розгрома Київля. На одному з своїх останніх засідань Директорія розглядала справу з розгромами Київля. Необхідність розгрома викликана надзвичайним перегруженням Київля, так що постійні мешканці Київля не мають змоги мати помешкання, а також і тим, що у Київлі зараз перебуває багато таких осіб, які нічого спільного з Україною не мають.
 В цій справі Директорія постановила доручити команданту Київля спеціальну комісію з представників міського самоврядування, військового відомства, внутрішніх справ, харчування і доріг.
 Комісія ця повинна негайно розпочати свою працю.
 Меншевицька газета. Як нам передають цими днями у Київлі має вийти нова російська газета, орган російських меншевицьких оборонців.
 Газета матиме вигляд колишньої „Рабочей Жизни“.
 М. С. Ткаченко. Цими днями до Київля приїхав бувший міністр внутрішніх справ кабінету Голубовича М. С. Ткаченко. Останніми часами М. С. Ткаченко пробував у Харкові. Тепер він гадає знову повернутись до громадської політичної діяльности.
 Протест співробітників газет. До нашої редакції прислано протест проти

„Вітасмо Директорію, як владу Української Народної Республіки і бажасмо, аби цей день приніс як найбільше щастя нашій нещій Україні. Хай буде радість, спокій, хай сине наша Україна. Станем, сини України, до боротьби з великим ворогом.“
Співробітники шанської поштово-телеграфної філії“.
 Установчі збори катеринославського українського технічного товариства вітають Директорію в святом вступу до столиці—Київля. Вважають успіху в тяжкій праці для звільнення вільної, незалежної Української Народної Республіки.
 Голова зборів Серченко“.

Харківське губерніяльне земське зібрання вітає Директорію Української Народної Республіки, як провідниці і керівника народного руху проти поміщицької влади гетьмана, а також вітає славних борців за звільнення українського народу—республіканське військо. Голова харківського губерніяльного надзвичайного земського зібрання Стефанович“.

Служачі проскурівської поштово-телеграфної контори вітають вас з великим святом перемоги демократії—чересенням діяльности Директорії в славу столиці України—Київ і висловлюють побажання, щоб боротьба була закінчена повним успіхом—знищенням всіх ворогів України.
 Голова Грищенко.
 За писаря Добрянський“.

Від імені єврейської народянської партії „Ідіше Фолкспартей“ на Україні вітасмо Вас, як представників справжньої народної влади України, яка має на меті встановити в країні основи політичної свободи, соціальної справедливости, громадського рівноправства та національної згоди.
 Голова головного комітету Вульф Лайчик. Член головного комітету Мойсей Юдін.

повідомлення „Трибуна“ про поведження представника „Кієвської Мисль“ на нараді в І. Кістковського. В „Трибуні“ було сказано, що представник „К. М.“ заявив Кістковському, ніби нема ніякого сумніву, що повстання С. Петлюри буде і повинно бути задавлено. М. С. Милеруд, співробіт. „К. М.“ спростовує це повідомлення його слів, при чому заявляє, що він говорив тільки про негативну роль цензури в освітленню подій та її шкодливий для України роботу. Правдивість листа М. Милеруда потверджує співробітник газет, які були „а ція нараді: „Посл. Нов.“, „УГА“, „Нова Рада“, „Відродження“ і инш.
 Біженці. На ст. скучилась велика кількість людности: біжен. міщачинців і військ. полонен. Двірець перебуває на ночліжку. Залі так набиті, що неможливо пройти. В залі І-ї класи публіка з державних потягів живе по 3—4 тижні, серед всіх маса хорих; в амбулаторії що дня реєструється 80—130 хорих, переважно горячових. В залі щодня підбирають померших. Все населення станці. покрито вошами щодня буває біля 20 осіб, котрих треба помістити в шпиталь, але всі шпиталі відмовляються за відсутності місць. Залішня адміністрація улаштувала 2 вагони: І для помештних, другий для инших. Больничної допомоги вони не одержують. Приходиться хорих возити на візниках за відсутності перевоз. засобів, що сприяє перенесенню зарази в місто через візників. В сучасний мент немає жадної змоги зробити дезінфекція двірця, доки не будуть забрані всі хорі біженці, міщачинці та инша публіка. Необхідна санітарна карета і відповідне розпорядження не пускає в помешкання двірця публіки, котра немає притулку. Залішня санітарна організація немає змоги справитись з працею без контакта з иншими громадськими організаціями, а саме: з біженець та Черв. Хрест. Всього біженців біля 15 тис. 6 тис. в Дарниці і 9 тис. в місті, для них маєтсь в шпиталях всього 60 ліж. Вільна частина біженц. розташована в ешелонах; частина в бараках на Лукіянівці в біженець. таборі (біля 2.000) всі біженці страшенно знесилені, серед них лютує тиф черевн. і плямист. повороти. та епанка. В одному ешелоні що в 3-х верстах од Лукіянівськ. табору сильно лютує плям. тиф і инші пошесті. Позаяк ешелон цей ізольован, немає жадної змоги допомогти їм. Немає ліжок, перев'язувальних засобів задля чого хорі вирають. Необхідна негайна поміч.
 Лукіянівський Народн. Дім. Цими днями з доручення д-ту держ. опік. лікар Кузнєцова Р. оглянула Лукіянівськ. Народн. Дім. В докладі з приводу огляду д. Кузнєцова зазначає, що помешкання темні, вохке й брудне. В одній кімнаті лежав мертвий (причина смерти не відома). Мертвяк лежить вже 8 день. Єлія цієї кімнати, в другій кімн. лежить 3 особи хорі на плямист. тиф. і 4 ос. підозр. Адміністр. звертається в земську міськ. лікарню з проханням забрати труп і хорих, але жадної відповіді не одержала. Адміністр. немає коштів ховати вмерш. і лічити хорих. Лікарчого догляду немає. На думку д. Кузнєцовой Народн. Дім необхідно передати який-небудь громадській організації. В сучасний мент необхідно звернути особливу увагу на ночліжку, яка міститься в Народн. Домі, як на осередок сильного тифу.
 Нова аптечна такса. Цими днями вийшло з друку 3-е доповн. до аптекарської такси. Платня за ліки самі необхідні—збільшена, напр. ложка „касторки“ коштувала—1 карб. 32 коп., тепер кошт.—2 карб. 20 коп., „борний квас“—5 грам. кошт.—40 коп., тепер кошт.—83 к., 5 грам. „хіні“ кошт.—6 карб. 57 коп. тепер кошт.—10 карб. 50 коп., 5 гр. вазеліну кошт.—22 коп. тепер кошт.—66 коп.
 Ще про розгром сомаїв. Позавчора 23-го грудня згідно з постановою секретаріату київського союзу професійних робітничих союзів, українського революційного комітету і центр. к-гу У. С. Д. С. П. була складена комісія з трьох представників секретаріату, одного представника революційного комітету і одного представника міністерства праці.
 23-го грудня ця комісія, маючи завданням встановлення осіб і інституцій, винних у розгромі професійних союзів і союзу, встановлення розмірів шкоди, вчиненої розгромом, відшкодування вбитих і вироблених заходів, до повернення вкраденого при розгромі союзів майна союзу, натрапила на слід заочинців і встановила зв'язок між громадянами та одною розшукуваною організацією.
 Учора ця комісія була в верхівній слідчій комісії, де їй було заявлено, що хоча такі справи не входять у компетенцію верхівньої слідчої комісії, але з огляду на значіння зло-

чину верхівна слідча комісія мабуть доповняти склад утвореної секретаріатом київського союзу революційним комітетом комісії своїм представником, участь якого сприятиме добуванню всіх необхідних комісії матеріялів та виконанню нею свого завдання.
 Звістка, що з'явилася вчора по деяких газетах про те, що ніби то в ешелоні було знайдено багато большевицької літератури та що випадково призначенню цієї забраної літератури були спалені і деякі діла союзів не відповідають дійсності.
 Большевицької літератури в ешелоні не було, вилучено ж усе діловодство і справоздання дев'яти союзів та союзу, архиви, бібліотеки, історичні колекції, на десятки тисяч торгових документів і ин. Втрач зроблено приблизно на 850.000 карб., не рахуючи втрачені історичних матеріялів, яких не можна відшкодувати гріншми.
 До діяльности гетьманського уряду. До міністерства нар. здор. свого часу в серпні місяці були надіслані цікаві відомости про діяльність бывшего уряду; так Подільська нар. упр. повідомляла, що згідно з докладом участкових лікарів Проскурівського повіту, вартя систематично розправляються жулаками і нагайками з населенням, а часом вживає зброї, били жінок, дітей і старців; наслідком таких вчинків були численні травми, індої тяжкі рани і психічні травми. Подільська губ. нар. упр. в вересні зверталася до п. т-ша м-ра нар. зд. захистити земських лікарів Полтавщини від свавольної адміністрації, котра арештує лікарів і сажає їх до в'язниці. Так, арештований саїтарний лікар Кобельський пов. Хмельницька ніби то за участь в якомусь кобелянському трибуналі, участков. лікар Константиногр. пов. д-р Тарасов був висланий за межі повіту, не вважаючи на це, що за ним не малось жадної вини; д-р Клепнер, участковий лікар Констант. пов. за „шодливні думки“ висланий теж за межі пов.

3 Зах. Укр. Нар. Республіки.
Грабінг української землі.
 До чого доходить нахабство румун—хай свідчить відозва румунського уряду в справі українсько-буковинської землі (Нове Життя № 18). Землею будуть наділені в першій мірі *румунські селяни*. Останні дстатуть також орну землею буковинського православног релігійного фонду, що обіймає до 10,000 гектарів землі. Право на земле мають: 1) бідні румунські селяни, 2) бідні румунські жовіри та інваліди, 3) румунські вдови та сироти по жовірах. Хлібороби дстатуть землею за готівку, жовіри сплачуватимуть будуть реченцями.

В Національному Союзі.

Справа президіума.
 На останньому засіданні Національного Союзу прийнято до відома заяву голови М. Шаповала про вихід з Союзу з причини участі в кабінеті міністрів на посаді міс. земельних справ. Також подав ааяву про вихід тов. голови Д. Маркович, котрий позавчора вже вийшов у Вінницю. Секретарь Н. Союзу П. Дідущок запрошений на посаду секретаря Директорії. Таким чином тимчасовий президіум Н. Союзу розійшовся. На середу призначено збори пленума, на котрих одбудуться вибори постійного президіума.
 Нові члени Н. Союзу.
 До Національного Союзу подали заяви і на останньому засіданні прийняті в члени представники всеукраїнської спілки ветеринарів та всеукр. лінійної спілки. На ближніх зборах має рішитись справа участі хліборобів-демократів у Союзі.

На Кубані.

Саме перед приїздом союзників у Катеринодар, між кубанською правозапною та командою добровольцької армії виник різкий конфлікт на принципіальному ґрунті. Для зустрічі союзників та демонстрації повної єдності думок добровольці рішили вийти на стіл карти і вилінути з них усі ті, де говорилось про установа раду та федерацію. Замість цього добровольці домагались призначення дозунгу єдиної-вільної Росії під єдиною всеросійською диктатурою. Кубанська рада і правий уряд твердо стали на ґрунті федеративного та демократич. му, після чого представники добровольцької армії заявили, що вони виходять із ради, і дійсно вийшли на чолі з ген. Лукомельним.

Коли прибули союзники і одвідали краєву раду, представники добровольців на цьому вітанні вже не були.

сьому інструкції. Проте виявилось, що козачтво не піде за добровольцями і взагалі нікуди і ні для чого не рушить з Кубани.

марканійної лінії, через котру необхідно бути переходу, були даремними.

Законопроект про вибори до Уст. Ради.

БЕРЛІН, 21. Цими днями буде обудковано законопроект про вибори до пруської Уст нової Ради, котрий уже закінчено розробленням.

Снасування постанови про дохідні податок.

БЕРЛІН, 21. Наказом пруського правительства снасавано постанову про звільнення від судової уплати, податків та додаткового податків, податків на користь громади, гербового збора та інших державних податків, членів бувших цисарських домів—Го-генцолернів та інших.

Без довіри.

БЕРЛІН, 22. Еспанське правительство повідомило германське міністерство закордонних справ, що посол при Ратібор, секретарь посольства фон-Шорер військовий аташе майор Галле, морський аташе Стеффен і радник морського інтендантства Грім не мають більше у правительства ніякого довіри.

Всякі звістки.

Закардонна преса про польські погроми над євреями.

„Frankfurter Israelit“ містить такі голоси заграничної преси про польські погроми:

„Daily News“ пише: „Спокійний народ Ізраїля, котрий найменше бажав війни, мусить на жаль у війні найбільше кровавитися“.

„Het Vaterland“: Було б непростим, світовим гріхом майбутнього мирового конгресу не покарати безлічських погромників. Убийці невинних, безборонних людей мусять бути немилосердно винищені, бо инакше мозольна праця конгресу остане важкою і безплодною“.

„Popolo d'Italia“: Ми гадали, що зможемо в полях підперти зрілий, мирний благодійний народ. А вони стараються тепер іти в заводи з незрілим царським мобом... Це цілковито захитало нашу до них симпатію“.

„Figaro“: Цілий цивілізований світ брідиться з огидою дикими погромниками! Вони намагалися ще перевршити царський кровавий чин в Кишиневі! Ми жаліемо глибоко над невинними кровними жертвами наймирнішого народу в світі і маємо сильне пересвідчення, що англійський протест не обмежить до самої паперової ноти.

За станісл. часоп. Jüdische Volkszeitung z 6 XII.

Література, наука.

„Номашна“. Вийшло ч. 48—49 копер. часопису „Коомашня“. Зміст: Накону всевітньої історії.—Х. А. Барановський: Кооперативні підприємства.—К. Панченко: Про культ.-просв. працю Союзбанку.—О. Нестеренко: Од села до села.—К. Самарський: Бердянський союз установ дрібного кредиту.—М. Лукевич: Спекуляція на кооперації.—Кооперативні новини.—По Україні.—Про нові книги.—Оповідки.

„Шлях“. У зв'язку з обіцяною й непереведеною реорганізацією журналу „Шлях“ із числа співробітників останнього вийшли Микола Вороний і П. Тичина.

Виставка картин.

В короткім часі в драматичнім театрі (народна аудиторія) В. Кудрявська 26) відкривається виставка картин художників І. Д. Крісїна і Л. Д. Никитина. Виставлені будуть малюнки: олійні, акварельні, рисунки і графіка.

Повідомлення.

Т-во „Просвіта“. В середу 25 грудня о 6 год. вечера в помешк. Просвіти відбудеться засідання лекційної комісії з приводу улаштування читальн для військових.

Департамент Позашкільної Освіти просить представників „Просвіти“, Робітничих Клубів і Громад прибути в пятницю о 2 годни 27-го грудня на засідання, яке відбудеться в Департаменті з приводу організації Позашкільної освіти в м. Київі.

Комітет по зустрічі Директорів приїждє всіх членів Комітету, а також голов ко-

місії візватись в середу о 6 годині у вечері в Українському клубі для зроблення обарухів зв'язу з діяльністю а також роз'язання Комітету.

Чергове зібрання учительського бюро праці відбудеться в четвер 26 грудня о 8 год. вечера. Всіх членів в просят прибути обов'язково.

Український Червоний Хрест. Чергове засідання організаційного комітету Українського т-ва Червоного Хреста, яке мало відбутись у середу 25 грудня, переноситься на слідуучу середу 1 січня 1919 року.

За секретаря Новийцький.

Т-во „Просвіта“ на Шувалів відкриває школу для дорослих з програмою вищої початкової на єврейському базарі в Галицькій чайній.

Записатись можна:

1) В помешканні Галицької чайної від 6—8 веч.

2) В помешканні української гімназії (Польова 105) від 3—5 год.

3) В заводі Гретеера у голови заводського комітету.

Департамент позашкільної освіти, маючи на увазі освітлення сучасних подій для широких кол громадництва, а також і улаштування систематичних лекцій на теми історичні, географічні, природознавства, політико-економічні і ін. просить бажажучих вжити участь прибути до департаменту позашкільної освіти в середу 25-го грудня о 6 год. години.

Консультативні курси при українському товаристві економістів: У середу 25 грудня, в помешканні товариства відбудеться засідання слухачів консульських курсів, які мають тримати іспити в державній іспитовій комісії в другу сесію.

На увагу середшкільників. Сьогодні 25 грудня по нов. ст. цього року о 5 год. в помешканню українського національного клубу (Пушкінська 1) відбудеться засідання ради тійської середшкільної юнацької спілки. На засідання запрохуються представники окремих гуртків середшкільної молоти.

Надзвичайні загальні збори т-ва „Час“ відбудуться 29 грудня с. р. о 12 год. дня в помешканні головної контори т-ва у

Київі, по Болодимирській вул., ч. 42.

Порядок денний.

1) Розгляд і огвердження порядку передачі підприємств т-ва „Час“ акціонерам т-ву „Час“ у Київі.

2) Осіб бажажучих одержати російсько-українські банкіотичні, оловни аркушами по мірі його виходу з друку редакційно-видавничий відділ прохач звертатись до заводського конторсь О. І. Крупського.

Плата за окремий аркуш—50 коп.

Рада українського т-ва ветеринарних лікарів оповіщає про чергове засідання членів т-ва 27 грудня д. р., котре має розпочатись пунктуально о 6 годни вечера в помешканні ветеринарного управління міністерства земельних справ.

Всім співробітникам зв'язничної охорони лівобережного району пропують з'явитись до праці 1-го грудня, що не з'являть до 23-го грудня буду рахуватись звільненими.

Натальник району, військовий старшина Секрет.

Редактор Андрій Ніковський.

Дповідстки.

Потрібні грамотні хлопці літ 14—16 зголош. од Контри Ігаса „Нова Рада“. 3—1240—

Центральному Інформаційному Бюро

Потрібні досвідченні агітатори з повідомленнями від соціалістичних партій. На проїзд выдаються добрі гроші. Всі прибуваючі з місць делегації а також представники соціалістичних партій одержують для розповсюдження безплатно газети і „Вістник Української Народної Республіки“ Ч. 1, 2, 3, зголошуватись в Центральне Інформаційне Бюро (Басейна 1) 9. Станьянка Гостиница" 1-й і 2-й поверх. 1—1466—1

1919

ПРИЙМАЄТЬСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА 1919 РІК

(другий рік видання)

на двотижневий часопис сільсько-господарської кооперації

1919

„СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАРЬ“

видання Центрального Українського Сільсько-Господарського Кооперативного Союзу.

Часопис ставить своїм завданням як найширше освітлювати питання в полі сільсько-господарської кооперації, викликати на місцях серед кооперативів, агрономів, громадських діячів і селян-добробів ініціативу до закладання сільсько-господарських кооперативів, давати поради та вказівки про те, як вести в них роботу і взагалі обслуговувати сільсько-господарську кооперацію в усіх її галузях.

Передплата на „СІЛЬСЬКИЙ ГОСПОДАРЬ“ на рік—24 кар., на півроку—12 кар., окреме число—2 кар. 50 коп. Передплатникам за додаткову плату (з половинні днів) будуть відіслані на проїзд док „СПРАВОЧНИК ПО СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКІЙ КООПЕРАЦІЇ“, 1 книжка по сільсько-господарській кооперації та 1 книжка по сільському господарству.

АДРЕСА редакції в контори: Київ, Проріана 19, пом. „ЦЕНТРАЛУ“. 3—1231—2

Видавничча Спілка

„КНИГОЗВІРНЯ“

Редакція й Контора Бесарабна 2 телеф. 24-01. Книгарня, Хрещатин 28. Книгарня і Краєра Номаш Хрещатин 28. ПАСАЖ рва няця 28.

Кожера й Книгарня має великий вибір ріжних книг та підручників.

До відома губерніяльннх, повітових народніх управ, учительських спілок, кооперативних установ, видавничх т-в, Шкільних Педагогічних Рад а всього свідомого українського громадянства.

Зважаючи на сучасний стан нашої держави а великі клопоти, яких прихотється зазнавати кожному, набуваючі тих, чи інших вижок чи підручників, виданих Спілкою „КНИГОЗВІРНЯ“, переслідуючі одну тільки культурно-просвітну мету щільна за зустрічі від одержави запне її абонентам.

Абонент Спільки не тільки ушльняється від ріжних турбот і клопотів по заку-пленню потрібних йому книжок, а ще й має такі права і привилегії:

1) Заوصلення його виконують по-за чергою і без задатків, при чому йому лево абонентом, дається що найвища знижка.

2) Заوصلючи книжки власного видання Спільки, абонент, одержуючи книжку за пересилку їх не платять, покаяк пересилку книжок вислового видання своїм або жоким Спілька приймає на свій кошт.

3) Заوصلючи книжки чужого видання, тоб-то якіб не було книжки і надон-зачці при замовленні всі гроші, по вартості їх, наперд, абонент, одержуючи книжки, за пересилку їх не платять, покаяк в таких випадках своїм абонентам Спільки пересілає книжки за свій кошт.

4) Купуючі книжки, в коморак і книгарнях Спільки, абонент користується знижкою не менш як 10% на книжки чужого видання і не менш як 30% на книжки власного видання, навіть тоді, коли набуває одлу книжку зарітисмо 100% і карб.

5) Набуває величезне право на книжки, які мають в продажу в обмеженій кількості, покаяк такі книжки будуть продаватись і виснажились тільки абонентам.

6) Заوصلючи або купуючі улаштувані Спількою книгозбірні, абонентові крім шкільної для нього знижки, задається право виплачувати гроші на проїзд літного року, при чому при замовленні, чи купівлі книгозбірні зноситься тільки половина вартості її, а решта виплачується в призначені строки.

7) Одержуючі книжки до читання в книгозбірнях Спільки за половину платят дна встановлена для сторонніх.

8) Без жадної доплата до передплатної ціни передплатувати через посеред-ничку Спільки всі українські часописи, які виходять на Україні і до-за її межам, про чому Спілька гарантує справну виконку їх.

9) Дурно одержувати від Спільки повідомлення, про всі нові книжки, які виходять в світ.

10) Дурно одержувати відповіді на всі запитання, що до киригарського дла.

Абонентом Спільки може бути кожна особа чи іституція. Ціна абонента 100 карбованців, які зноситься на одні з бжучих рахунків Спільки, або надіславється до контори Спільки. Негайно по одержанню грошей, контора Спільки виконає абонентові абонентамиго квитка, на якому зазначені всі собор'язання Спільки перед абонентом.

Абонент Спільки нічим не отрчує себе зв'язаним і в який час може одмо-титись од посилу Спільки, при чому гроші (100 карб.) йому повертаються.

Записуючись в число абонентів, абонент повинен надіслати до контори Спільки такі відомости: а) імя, по батькові й прізвище (чи назву іституції), б) своє служ-бове чи офіційне становище, в) точну свою адресу поштовою, г) адресу телеграфу і найблищу станцію залізничн.

Замовляючи книжки, абонент повинен посилатись на № абонентамиго книжки і в замовляючи книгозбірні, крім того ще й зазначити протажом сільських місць він чоже виплачувати зарітисмо її, а купуючі книжки в коморак і книгарнях Спільки, чи одержуючі їх до читання в книгозбірнях Спільки продаватись його.

З а м а н я н я

по улововажелню Видавниччої Спільки „КНИГОЗВІРНЯ“: Директор-розпорядник Я. САМОНЕНКО.

Секретарь Н. БАГАТІВНА

Друк рад. т-ва „Петро Барський у Київі Хрещатин 28“

ТЕЛЕГРАМИ.

(Од Українського Телеграфного Агентства.)

Українське життя в Чернігові.

ЧЕРНИГІВ, 23. „Просвіта“ впо-рядкувала вечірку й виставу для прибувших до Чернігова січових стрільців.

Учора відбувся концерт хору юнацької спілки, присвячений пам'яті Миколи Лисенка. Слухачів було більш 1500 чоловік.

Філія Українського Національного Союзу збирається щодня. Ця філія тепер являється осередком національного й політичного життя.

Губернська народня управа в Житомирі.

ЖИТОМІР, 23. Тимчасово призначено нову губернську земську управу: голова—Підгірський, члені—Чернецький, Левчановський, Поплавський і Нарбут.

Демократичні ради.

ІЗЮМ, 23. Вчора відбулось засідання демократичної ради. Міськім головою замідь призначено гетьманською владою купця Семіякіна, обрано адвоката Шаповалова.

Сніговиця.

ІЗЮМ, 23. Снігова буря, що бу-лувала три доби, поробила великі заноси, через щорух поїздів припинився.

Високі гості в Одесі.

ОДЕСА, 22. В Одесі тепер прожи-вають високі російські сановники, дружина микоцького паря Михайла Олександровича, члені Яської наради, бувші придворні, котрі тримають у своїх інформаціях союзників. Вони виеїлилися на союзницькі кораблі таж само, як і добровольчеські відділи. При вступі українців у місто консул Ено оповістив зону порта, Ланжероньської вулиці, Миколаївського бульвару то що нейтральною, а союзницькі відділи поставили окопи й барикади в самім місті ніби для охорони від грабінників і нападів.

Маніфестації на честь короля Італії.

ПАРИЖ, 21. Вчора людяність Парижа знов робила маніфестацію на честь короля Італії. Вчора вранці відбувся сніданок при участі Пуанкаре, а пополудни урочистий прийом у міській раді. Пашон у промові сказав: „Одвідини короля Італії, короля салдата дозволяють Франції та її урядові висловити своє захоплення та подяку чудесному Італійському народові, імперській армії, та її королеві. Ми ніколи не забудемо цих гарних днів. В них ми бачимо підтвердження франко-італійської спілки, зміцнення приязні між нашими двома, тепер нагавше злученими народами“. Всі італійські колонії у Франції послали привітальні телеграми королеві, святкуючи його одвідини Франції.

Промова короля Італії.

ПАРИЖ, 20. Король Італії був присутній на засіданні академії красочного письменства, членом котрої він є. У вголешеній промові він сказав: наші два народи уквітчано безсмертними лаврами на полях битви в безсердечному бою за черемого цивілізації. З відвагою, котрої ніколи не забуде світова історія, вони понесли найтяжчі жертви. Я широ бажав, щоб Франція та Італія, об'єднані духом спільности інтересів та прямо-вань уквітчали б цю славетну інституцію корисним співробітництвом в галузі науки та історичних дослідів. У вечері відбувся обід у посольстві. В 2½ годни уночі король та принц п'ємонтський вийшли з Парижа. Вони одвідають Італійське військо що перебуває в Франції.

Небезпека лівому берегу Рейна.

БЕРЛІН, 21. Ферверге оголошує великого листа з Кельна, в котрому в зв'язку з намаганням утвердити самостійну Рейнсько-Вестфальську Республіку вказується на небезпеку, що загрожує лівому берегу Рейна з боку французських анексіянтів. Згідно з цім листом добре поінформованні особи конфіденціально повідомляють про згоду, що відбулася або у всякому разі майже вже затвержена, між Англією та Францією про предання

лівого берегу Рейна до Франції, причому Аахен і Малмєби будуть предані до Бельгії. Агітаційна комісія на чолі з Мирис Варес незабаром прибуде до Рейнської провінції.

Дивіденд заводів Круппа.

БЕРЛІН, 20. Генеральні збори акціонерів фірми Круппа постановили не поділяти ніякого дивіденду за 1917 і 1918 р.р. щоб не погіршити стану заводів.

На східному фронті.

БЕРЛІН, 20. Надійшли відомости про повернення німців з північно-східного фронту й про бої, котрі їм приходиться вести в зв'язку з нападами большевників. Ревель евакуовано. На більшій частині східного фронту регулярне совітське військо, одверто порушуючи всі договори й обіцянки, іде за німцями і тероризує людяність. Військо, що перебуває в Юр'єві, іде до Риги походом порядком. До Лібави 16 грудня приїхало 3 англійських міноносців. 17 грудня вони пішли далі. Між Арадом і Будапештом затримано 6 ешелонів армії Макензена. Решта армії в складі 7 ешелонів готова виїхати з околиць Арада. Штаб Макензена затримується в Будапешті.

З'їзд рад.

БЕРЛІН, 20. На з'їзді рад дебаты по питаннях соціалізації і мирних переговорах відмалено на 20 грудня. Після голосування строку й виборів до установчих зборів ухвалено постанову, що центральна рада, котра повинна контролювати діяльність ради народніх уповноважених, повинна складатися з 27 членів. Незалежний Гейер вис пропозицію про надання центрадї виконавчої влади проти чого з переконуючою промовою вступив Еберт, який зазначив що правительство повинно мати певну волю вдіяти і можливість швидко звживати заходів. Після довгих дебатів пропозицію Гейера одкинуто. Незалежні заявили, що офіційно в виборах до центради участі вони не братимуть, після чого при напруженій атмосфері зборів було ухвалено список партії більшости. Пропозиція про те, щоб було знято з повістки питання про соціалізацію й мир викликала довгі дебати до порядку дня, що скінчилися постановою призначити на 20 грудня нове засідання, для розгляду цих питань повістки.

Дебаты про мир і соціалізацію.

БЕРЛІН, 21. З'їзд рад робітничих і садатських депутатів, що відбувся 20 грудня, закінчився дебатами з приводу читання про мир і соціалізацію. Голова Лейнер зачинив сесію вказавши на величезне вражіння і наслідки, котрі викликають наради далеко за межами німецького народа, серед робітничого класу всього світа. Установлення центральної ради дає гарантію, що правительство зможе правдувати тільки в чужі німецького робітничого класу. Супротивнийкий імперіалізм переміг Німеччялу і завдання робітничів—перешкодити імперіалістичному капіталізові Англії, Франції, або Америки занаяувати над завойованими демократії, або щоб німецька народність, котра перенесла на собі тягар випробовань, стала об'єктом пригночення і експлоатації. Нам потрібне не роз'єднання і знищення Німеччини, а піднесення її та її народу до вищої культури, любови до праці, яка була б не для користи капіталістів, а для соціалістичної Німеччини й німецької соціалістичної республіки.

Розстріли німців.

БЕРЛІН, 21. У Пекові большевики розстріляли 460 німців, котрих обвинувачено в антбє лшевницькій діяльності. Багато мешканців арештовано за те, що вони підчас пробування німців, займали посади. Доля арештованих ще не вирішена.

Большевики в Естляндії.

БЕРЛІН, 21. Одержано відомости, що большевики систематично відераються до Естляндії та Латвії. Переговори центральної ради німецьких солдатів про встановлення большевиками де-